

Sygn. akt I C 1049/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2014 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Karp

Protokolant: Ewelina Świrta

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2014 r. w Kłodzku

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko (...)A.S. z siedzibą w P.

o zapłatę 20.000,00 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...)A.S. z siedzibą w P. na rzecz powoda M. S. kwotę 10.000,00 zł (dziesięć tysięcy złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 25 listopada 2014 r. oraz tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 2.217,00 zł (dwa tysiące dwieście siedemnaście złotych 00/100);

II. dalej idące powództwo oddala.

Sygn. akt I C 1049/14

UZASADNIENIE

Powód M. S. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej kwoty 20.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu i kosztami procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 1 sierpnia 2013 kierujący samochodem (...)умыślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w wyniku czego zderzył się z prawidłowo jadącym pojazdem (...), którym kierowała siostra powoda J. P., a w wyniku doznanych obrażeń siostra powoda zmarła.

Przeciwko sprawcy został skierowany akt oskarżenia, a powód zgłosił roszczenie tytułem zadośćuczynienia w wysokości 40.000 zł, a strona pozwana przyznała mu 10 000 złotych.

Powód podniósł, że z siostrą łączyła go niezwykle silna więź, siostra była jedną z najważniejszych osób w jego życiu, była człowiekiem szanowanym w lokalnej społeczności, miała dobry kontakt powodem, który do dziś nie pogodził się z jej śmiercią.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu strona pozwana C. P. A.S. z siedziba w P. wskazała, że zadośćuczynienia za śmierć nie można traktować jako swoistego zryczałtowanego wynagrodzenia wynikającego z faktu, że osoba bliska nie żyje. Zadośćuczynienie ma w jakimś sensie zrekompensować poszkodowanemu doznana krzywdę, przepis art. 446 jest przepisem nowym i stanowi wyjątek od zasady kompensowania krzywdy wyłącznie poszkodowanemu. Strona pozwana wskazała, że wypłaciła już kwotę 10 000 zł i kwota ta zaspokoila jej zdaniem roszczenie powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 sierpnia 2013 roku w wypadku drogowym zginęła siostra powoda J. P.. Przeciwno sprawcy wypadku skierowany został akt oskarżenia o umyślne naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym, które doprowadziło do zderzenia z prawidłowo jadącym pojazdem F. (...), którym kierowała siostra powoda, która w wyniku zderzenia na skutek doznanych obrażeń poniosła śmierć.

Dowód:

- akt oskarżenia K- 12-15
- akta szkody

Od chwili wypadku powód odczuwa żalobę po siostrze podobnie jak jego ojciec i babcia. Z siostrą łączyła go silna więź, wspólne zainteresowania, spędzanie wolnego czasu, łączyły go bliskie więzi uczuciowe. W czasach szkolnych razem jeździli na dyskoteki, a gdy siostra powoda wyszła za mąż, powód i jego ojciec pomagali J. w budowie domu, a gdy zmarł nagle mąż siostry, wspierali się nawzajem. Po śmierci siostry powód skupił się przesadnie na pracy, zamknął się w sobie, stał się małomówny. Żalobę pogłębiła śmierć matki powoda w marcu tego roku. Powód jeszcze się nie ożenił ani nie ma dziewczyny. Siostrę traktował jak przyjaciółkę, siostrę, a czasami jak matkę. Po jej śmierci nie leczył się ani nie korzystał z pomocy psychologa.

Dowód:

- przesłuchanie powoda K- 62
- przesłuchanie świadków A. S. i R. S. K- 85-86

Po wypadku powód otrzymał od strony pozwanej 10 000 zł , z żądanych 40 000 zł

Dowód:

akta szkody

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje;

Zdaniem Sądu powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

Powód jako podstawę odpowiedzialności strony pozwanej - będącej ubezpieczycielem sprawcy, podaje przepisy art. 446 k.c.

Zgodnie z art. 446 § 3. K.c. Sąd może ponadto przyznać najbliższym członkom rodziny zmarłego stosowne odszkodowanie, jeżeli wskutek jego śmierci nastąpiło znaczne pogorszenie ich sytuacji życiowej. Natomiast § 4. Wskazuje: Sąd może także przyznać najbliższym członkom rodziny zmarłego odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Roszczenie o odszkodowanie z tytułu znacznego pogorszenia sytuacji życiowej najbliższych członków rodziny zmarłego było przedmiotem regulacji art. 446 § 3 k.c. od początku obowiązywania kodeksu cywilnego. W judykaturze i doktrynie ukształtowało się stanowisko, że chociaż należy przy zasądzeniu tego odszkodowania uwzględniać całokształt okoliczności wpływających na sytuację życiową najbliższych zmarłego, to jednak kompensata ta ma służyć naprawieniu szkody majątkowej (por. uchwała SN (7) z dnia 26 października 1970 r., III PZP 22/70, OSN 1971, nr 7–8, poz. 120; A. Cisek, W. Dubis (w:) E. Gniewek, P. Machnikowski, Komentarz, 2013, art. 446, nb 17; W. Czachórski (w:) System prawa cywilnego, t. III, cz. 1, s. 678; Z. Radwański, A. Olejniczak, Zobowiązania, 2012, nb 655; M. Safjan (w:) K. Pietrzykowski, Komentarz, t. I, 2011, art. 446, nb 31–32; odmiennie

Natomiast przepis art. 446 § 4 k.c., pozwalający domagać się zadośćuczynienia za krzywdę, został wprowadzony do kodeksu cywilnego dopiero w ostatnim czasie. Zmianę tę spowodował brak społecznej akceptacji dla wykładni art. 446 § 3 k.c., która utrzymała się w okresie, gdy majątkowa ochrona dóbr osobistych wywoływała poważne opory moralne i w konsekwencji oznaczała niedopuszczalność kompensowania krzywdy w przypadku śmierci osób najbliższych. Ustawą z dnia 30 maja 2008 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 116, poz. 731), z mocą od dnia 3 sierpnia 2008 r., wprowadzono art. 446 § 4, na podstawie którego sąd może przyznać najbliższemu członkowi rodziny zmarłego odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Uprawnionymi do żądania kompensaty na podstawie art. 446 § 3 i 4 k.c. są wyłącznie członkowie rodziny zmarłego, przy czym muszą być to najbliżsi członkowie tej rodziny. Jest to węższy krąg podmiotów niż osoby bliskie, bo ograniczony do członków rodziny, której jednak nie należy definiować wyłącznie za pomocą kryterium relacji małżeńskich i pokrewieństwa

Po nowelizacji kodeksu cywilnego dokonanej ustawą z dnia 30 maja 2008 r. (Dz. U. Nr 116, poz. 731) zakresem odszkodowania na podstawie art. 446 § 4 k.c. objęty jest uszczerbek niemajątkowy doznany przez najbliższych członków rodziny zmarłego, w następstwie jego śmierci, wskutek uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia (por. W. J. Kocot,

Zadośćuczynienie pieniężne dla najbliższych członków rodziny w razie śmierci poszkodowanego będącej następstwem czynu niedozwolonego (w:) Czyny niedozwolone w prawie polskim i prawie porównawczym, pod red. M. Nesterowicza, Warszawa 2012, s. 221–245). Zadośćuczynienie za krzywdę jest dodatkowym roszczeniem, którego mogą oni żądać obok odszkodowania, określonego w art. 446 § 3 k.c., i nie jest ono rodzajowo odmienne od zadośćuczynienia za krzywdę, o jakim stanowią art. 445 i 448 w zw. z art. 23 i 24 k.c. (por. wyrok SN z dnia 28 sierpnia 2013 r., V CSK 361/12, LEX nr 1391374).

Kompensacie podlega doznana krzywda, a więc w szczególności cierpienie, ból i poczucie osamotnienia po śmierci najbliższego członka rodziny. W wyroku SA w Lublinie z dnia 18 października 2012 r. (I ACa 458/12, LEX nr 1237237) uznano, że na rozmiar krzywdy podlegającej kompensacie na podstawie art. 446 § 4 k.c. mają przede wszystkim wpływ: dramatyzm doznań osoby bliskiej, poczucie osamotnienia i pustki, cierpienia moralne i wstrząs psychiczny wywołany śmiercią osoby najbliższej, rodzaj i intensywność więzi łączącej pokrzywdzonego ze zmarłym, wystąpienie zaburzeń będących skutkiem jego odejścia (np. nerwicy, depresji), rola w rodzinie pełniona przez osobę zmarłą, stopień, w jakim pokrzywdzony będzie umiał się znaleźć w nowej rzeczywistości i zdolności jej zaakceptowania, leczenie doznanej traumy oraz wiek pokrzywdzonego.

Zdaniem Sądu powód uprawdopodobnił zaistnienie niektórych czynników stanowiących przesłanki uwzględnienia roszczenia.

Zarówno z przesłuchania powoda i świadków, członków rodziny, akt szkody, wynika, że powód odczuwa żalobę po siostrze, poczucie straty, żal z powodu niemożności podzielenia się sukcesami i problemami. Powód w toku przesłuchania wskazał, że po śmierci siostry nie leczył się ani nie korzystał z pomocy psychologa.

Jak wynika z akt szkody powód otrzymał po śmierci siostry kwotę 10 000 zł.

Zdaniem Sądu powód w chwili obecnej jeszcze nie zaakceptował w pełni istniejącej rzeczywistości, nie odbył też w pełni żałoby, co skutkuje zamknięciem się w sobie i nadmierną realizacją obowiązków zawodowych.

Mając na względzie, że powód nie leczył się i nie korzystał z pomocy psychologa, a uczucia żałoby, smutku, żalu są naturalną, społecznie oczekiwana reakcją, Sąd uwzględnił podkreślane przez powoda i świadków szczególnie bliskie więzi z siostrą i uznał roszczenie za uzasadnione i przyznał powodowi kwotę 10 000 zł jako rekompensatę odczuwanej krzywdy.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 100. k.p.c. zasądzając na rzecz powoda część kosztów procesu, mając na względzie, że w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.